

Z e d v o r a v e n !

Přicházejí nejstarší ve volné skupině a zpívají, v rohu prohlížejí "dukát", otočené zády a bokem:

**Pásla milá, pásla koně na té bílé jatině,
přišli dva mládenci spolu, zahnali koně ke dvoru.**

**Co mládenci, co děláte, že ty koně nenecháte?
Jeden z nich do kapsy sáhl, zlatý dukát ven vytáhl.**

**Tu máš, moje děvče mladý, vezmi sobě dukát zlatý.
Tu máš, děvče, vezmi sobě, zítra večír přidu k tobě.**

Vběhne dítě a zdraví, opakovaně, 3x na všechny strany:

**Dobrytro!
Dobrytro!
Dobrytro!**

Přiběhnou posměváčci, skupina malých.

Už ulítlo!

Vlaštovička volá :

**Šidli vidli, šidli vidli,
dybych měla malý vidly,
kydala bych hnůj,
kydala bych hnůj!**

Malé děti poletují po celé ploše, přibíhají k velkým. Velká děvčata začínají do švitoření zpívat, melodie B. Martinů se prolne se švitořením a převládne:

Šidli vidli, šidli vidli...

**dybych měla malý vidly,
kydala bych hnůj,
kydala bych hnůj!**

Zvuk, trojí zlověstné, všichni sledují oblohu nad dvorem;

zapískání "luňáka"

Velcí vykřiknou, malí se skrčí, zakryjí hlavy a po očku sledují "kuře s kordem", které čeká na pokyn velkých:

Ajajajajaj!

Velcí pobízejí "kuře"; v závěru malí pantomimou vyhrožují luňákovi také:

**Vyběhlo kuře na luňáka s kordem,
že se mu točí nad jeho dvorem.
Tak mu pravilo, tak ho ranilo,
nešlechetných řečí mu namluvilo.**

Velcí zaženou luňáka a malé děti se rozprchnou:

Kššáá!!!

Velcí lákají do středu kuřata:

Na, pipi, puťa, puťa...

Chycené slepičky sedí vprostřed kruhu, děvčata tančí kolem nich, při refrénu „chachá“ kontakt mezi oběma skupinami:

**Chytil jsem slepici v noci na ulici,
žádněj neví jaká byla,
žádnýmu se nelíbila.**

**Byla-li strakatá nebo kropenatá
žádněj neví jaká byla,
žádnýmu se nelíbila.**

**Sněd jsem ji u kamen
pámbu bud' pochválen,
žádněj neví jaká byla,
žádnýmu se nelíbila.**

Dva malí kluci sledují stranou a přivolávají k sobě část hejna:

Haj, husičky...

Tanec; malé děti přešlapují, trojice tančí, velcí zpívají a povzbuzují:

**Haj, husičky ze pšeničky
haj husičky ze žita,
lepší je ta malá holka
nežli je ta veliká.
Ta malá se sama točí
a ta velká nemůže,
ona čeká na chasníka,
až jí chasník pomůže.**

(Mezihra – melodie obě skupiny se rozcházejí, velcí jdou dozadu)

*Dvojice malých přeběhne a vydělí se z houfu; hra na Zlaté husy; dialog je lyrický, „husy“ jsou zprvu smutné, zvedají se pomalu, potom radostně. Obkrouží dokola. Nejprve jen spustí „křídla“.
Lehký běh. Pauzy!*

**Zlaté husy, polet'te!
Nemůžem!
Pro koho?
Pro pána.
Pán není doma, jel do Berouna!
Zlaté husy, polet'te!
Letíme!**

Mezihra ?

Velká děvčata přicházejí tanečním krokem, zpěv v řadě; malí stranou v chumlu zpívají s nimi:

**Husičky popelavé, vy málo peří máte
libochovský panenky, proč vy se nevdáváte?**

**Jakpak se vdávat máme, když ženichů nemáme?
Císař pán nám je pobral, my si na ně počkáme.**

Velký chlapec vběhne, jakoby mimo hru a opakovaně volá, výrazné gesto:

**Pane Musil, to jsem zkusil,
když jsem vám ty husy dusil!**

*Skupina se opět rozprchne, do toho zvuk: kravský zvonec a přidává se bučení.
Dialog skupiny s chlapcem, zpěvavě, může vzniknout náznak hádky:*

**Kučero, Kučero,
co to u vás bručelo?
Ňáká kráva nebo bejk,
ňákej d'as to musel bejt.**

Velcí začnou zpívat, 2x; oddělí tři chlapce od sebe, aby předešly střetnutí, při opakování mladší děti kleknou a začnou „dojit“:

**Není lepší potěšení nežli kráva v chlívě,
ráno si ji podojíme, večer mlíko sníme.**

(Zpěv s pohybovou hrou na vorání, pohyb vpřed, náznak pluhu a pohánění bičem , dvakrát

**Vorala, vorala s černejma volama,
hajs, hajs, hajs, mé milé volečky,
hajs, hajs, hajs, mé milé volečky,
do Brna.**

Malé děti volají a loudí:

Vorej eště..

Zpěv a tanec, v první variantě 3 sloky možný dialog; poté tanec muzikou bez zpěvu a v závěru společný zpěv poslední sloky:)

**Sedlák voře hrachoviště , selka volá: „Vorej eště,
jen vorej, jen vorej, at' seš brzo hotovej!“
„Nebudu, nebudu, rači pudu k vobědu!“**

**Sedlák už chce přestat vorat,
selka volá „Vorej porád! Jen vorej...!
„Nebudu...“**

**Sedlák koně vypřahuje,
selka porád vykřikuje: „Jen vorej..**

**Sedlák už sedí za stolem,
selka křičí: „Vorej honem!“
Nebudu, nebudu, včil už je čas k obědu!“**

Velcí: **A co na dvoře?**
Malí odpovídají syčením: **Sssssssss.....**

Velcí: **Housátka!!!!**

Malí: **My jsme maly panenky!**
My jsme maly panenky!

Velké přistupují na hru a s velkou nadsázkou dělají splašený houf :

Husy: **My jsme taky byly!**
My jsme taky byly!

Houser: **Ale dávno!Ale dávno!**

Husy se splaší a odlétají
Houser: **Kam pák?Kam pák?**

Husy volají za scénou, do dáli, ztišují:
Do mlynářova ječmene,
do mlynářova ječmene.....

Houser se splaší a letí za nimi:
Ták! Ták!

K o n e c
